

N:o 62.

Af herr **J. W. Lindh**, *om afskaffande af tullen å kaffe.*

Flertalet torde nu medgifva, att artikeln kaffe, från att hafva varit en artikel, som förr hört till lyxen, nu ostridigt är en nödvändig artikel, som måste finnas inom hvarje matlag och användes företrädesvis af den mindre bemedlade, samt af flera omständigheter icke kan undvaras. Då nu så är, och kaffe eller något motsvarande icke kan produceras inom vårt eget land, lika litet som salt och lysoljor, hvarå för ej lång tid sedan tullen blifvit borttagen, och vår statsinkomst nu genom andra inkomster ovanligt ökats, så får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta, att artikeln kaffe måtte ifrån den 1 januari 1892 få tullfritt införas.

Stockholm den 28 januari 1891.

J. W. Lindh,
riksdagsman för Torneå domsaga.

N:o 63.

Af herr **J. W. Lindh**, *om väghållningsbesvärets ordnande.*

Ostridigt är, att af de bördor, som af ålder trycka innehafvare at jordegendomar, är väghållet en bland de svåraste, och man har gång efter annan sträfvat att utjemna denna börda genom en rättvisare fördelning deraf.

Andra Kammaren antog det af Kongl. Maj:t år 1889 framlagda förslaget oaktadt de många anmärkningar, som deremot framhöllas, men det blef dock icke Riksdagens beslut, hvarför det synes mig nu behöfligt, att en enklare utredning kunde framläggas, som jemnare delade denna börda. Under öfverläggningen uti denna fråga framhölls, hurusom skjutsfrågan blifvit lyckligt löst och huru detta besvär blifvit lindradt, utan att kostnaden nu för statsverket blifvit på långt när så stor som beräknats, och torde således den tanken vara berättigad, att vägfrågan kan finna sin lösning på liknande sätt.

På grund af hvad jag här i korthet anfört, tillåter jag mig vördsammt föreslå att Riksdagen ville besluta

att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till ordnande af underhållet af de allmänna vägarne, såväl sommar- som vintervägarne, efter följande grunder:

a) att underhållet öfverlemnas mot betalning åt den, som erbjuder sig att billigast utföra arbetet, under förutsättning att det begärda priset af vederbörande landsting godkännes;

b) att kostnaden för detta fördelas på samma sätt som vid ordnandet af skjutsfrågan.

Stockholm den 28 januari 1891.

J. W. Lindh.
